

HALA HAZIR DEĞİLİZ

Oğullarım Kaan ve Kayahan ile Basket Milli Takımımızın Rusya maçını izliyoruz. Daha maçın başlarında televizyon oyuncuları göstermeye başladığında çocuklara " bu maçı kaybedeceğiz" dedim. Kaan ve Kayahan "hayır baba, maçı kazanacağız" dediler. Ben de "inşallah ama sporcuların yüz ifadelerinden bu maçın sonu iyi görünmüyor" dedim ve sonuç düşündüğüm gibi oldu. Üzuldüm tabii. Oyuncularımızın yüzü donuk, bakışları sabit ve enerji seviyeleri çok düşüktü. Sporcular teknik olarak maça hazırlanmış belki ama işin asıl bölümü yani, zihinsel, ruhsal ve duygusal hazırlıkları yine es geçilmiş. Bilimsel anlamı ile sporcular psikolojik olarak maça hazır değiller. Sporcular baskı karşısında bocalıyorlar, rakip biraz zorlayınca sorumluluk bazı oyuncuların omzuna yükleniyor, takım ruhu ve kazanma isteği çok düşük, takımın skor gücü belirli kişilerin omzuna verilmiş, iyi mücadele etmeye çalışıyorlar fakat kazanmayı ve kazanmayı bir tavır haline getirmekten epey uzaktalar.. Takımımız sahada çok dağınık ve hala bir "bütün olamamanın" sıkıntılarını yaşıyor. Maç bir turnuva maçı. Fazla önemli değil gibi gözükebilir. Sporcular yorgun olabilir, ama görüyoruz ki hala takımda birçok şey eksik gibi. İbrahim sahada yok. Diğer oyuncuların grafiği inişli çıkışlı, Bir gün önce Fransa maçı oynanmış olabilir. Ama bu asla mazeret olamaz. Sporcuların bir gün önceki konuşmaları ile Rusya maçının sonundaki konuşmalarını dikkatle dinlerseniz skora göre konuştuklarını görebilirsiniz. Bunlar tespitimizi doğrulamakta. Sporcularımızın zihinsel, duygusal ve ruhsal hazırlıkları eksik. Kondisyon ve teknik çalışmalar kadar psikolojik açıdan da antrene edilmeleri ve hazırlanmaları gerekir. Coach Tanyevic'in durumu daha vahim. Asık bir surat, memnun olmayan bir tavır, sürekli bağırarak çağıran bir görüntü vermesi kendisinin ruhsal durumunu ele veriyor. Sürmenaj yaşadığı açıkça belli oluyor. Sürekli hata üstüne hata yapıyor. Skora göre konuşuyor ve yaptıkları ve söyledikleri ile bir tutarlılık göstermiyor. Asık suratlı olmak ciddiyet değildir. İnsan gülerken de ciddi olabilir. Tavırlar, davranışlar olumlu ve güçlü olmalıdır. Kızarak, bağırarak, başkaları ile sürekli kavga ederek kişi kendi zayıflıklarını saklayamaz. Kızmak bazen olumludur ama hep kızgın ve mutsuz bir tavır sergiliyorsanız bir yerde yanlış var demektir. Hele şöhreti olan bir Coach'sanız sıradan davranamazsınız. Ancak, mutlu insanlar başarıya daha yakındır. Kendisini iyi hisseden, kendini kontrol edebilen, kendini yönetme konusunda usta olanlar zirvenin müdavimleridir. Bir sözde Nihat İziç'e. Televizyonda kendisini Tanyevic'in konuşmasını tercüme ederken kullandığı Türkçe sanki ülkeye yeni gelmiş biri gibi. Tercüme zor bir iştir bilirim ama bu iş biraz daha profesyonellik gerektirmez mi? Kalbimiz Milli Takımımızda. Umarım eksikliklerini bir an öne giderip asıl şampiyonada tekrar onları zirvede görürüz.

2 Eylül 2005, Fanatik Basket Gazetesinde Yayınlanmıştır

Turgay BİÇER